

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/60/2017
Identifikačné číslo spisu: 1314010291
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1314010291.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 29. novembra 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. U. W. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júla 2017, sp. zn. 4Tos/75/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. U. W. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III uznesením z 02. mája 2017, sp. zn. 1T/75/2014, rozhodol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, že obvinený Ing. U. W. sa v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 07. júla 2015, sp. zn. 1T/75/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 10. marca 2016, sp. zn. 2To/109/2015, neosvedčil. Súd mu nariadil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorý mu bol podmienne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 07. júla 2015, sp. zn. 1T/75/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 10. marca 2016, sp. zn. 2To/109/2015, pretože obvinený v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona, s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú krajský súd napadnutým uznesením z 27. júla 2017, sp. zn. 4Tos/75/2017 zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku ako sťažnosť podanú oneskorene.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júla 2017, sp. zn. 4Tos/75/2017 podal dovolanie obvinený, zastúpený obhajcom. Ako dovolací dôvod uviedol dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, t. j. že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. V dovolaní obvinený uviedol, že sa zo zdravotných dôvodov nemohol zúčastniť verejného zasadnutia

pred okresným súdom dňa 02. mája 2017, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody. O tejto skutočnosti obvinený informoval súd, a zároveň súdu riadne a včas predložil lekárske potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, zároveň požiadal súd o odročenie pojednávania. Napriek tomu súd verejné zasadnutie realizoval v neprítomnosti obvineného. Ďalej obvinený namietal, že krajský súd v napadnutom uznesení vychádzal z fikcie doručenia uznesenia okresného súdu z 02. mája 2017, sp. zn. 1T/75/2014, ktoré považoval za doručené 17. mája 2017 (v zmysle ustanovenia § 66 ods. 3 Trestného poriadku). Na základe toho považoval krajský súd lehotu na podanie sťažnosti za uplynutú 22. mája 2017, a teda sťažnosť obvineného zamietol ako podanú oneskorene. Podľa obvineného pri výklade a aplikácii ustanovenia § 66 ods. 3 Trestného poriadku je nevyhnutné brať do úvahy skutočnosť, že lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniam súdov je extrémne krátka (päťkrát kratšia ako lehota na podanie odvolania v občianskoprávnom konaní), pričom lehota na vyzdvihnutie zásielky podľa uvedeného ustanovenia je iba trojdňová. Pri striktnnej aplikácii tohto ustanovenia by teda týždňová neprítomnosť dotknutej osoby na mieste doručovania zásielky mohla viesť k zániku jej práva na podanie opravného prostriedku, čo sa javí ako zjavne neprímeraný zásah do práva na prístup k spravodlivosti nezlučiteľný s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článkom 46 ods. 1 ústavy. Dovolaciemu súdu preto navrhol vysloviť podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku porušenie zákona v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázať okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Dňa 26. septembra 2017 podala vyjadrenie k dovolaniu obvineného prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III. K námietkam obvineného prokurátorka uviedla, že neprítomnosť obvineného na verejnom zasadnutí 02. mája 2017 možno považovať za obštrukčné konanie. Všeobecná lekárka bez toho, aby bola atestovaná psychiatickým lekárom, nemá dostatočnú odbornú spôsobilosť vyjadrovať sa k duševnému stavu obvineného. Navyše neboli splnené podmienky podľa ustanovenia § 120 ods. 2 Trestného poriadku, t. j. že prítomnosť obvineného na verejnom zasadnutí mohla ohroziť jeho život alebo závažným spôsobom zhoršiť jeho zdravotný stav alebo by hrozilo nebezpečenstvo rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Najvyššiemu súdu navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Trestného poriadku z nasledovných dôvodov:

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie:

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného

poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienčnom prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienčnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým konštatuje, že v predmetnej veci podal obvinený dovolanie proti rozhodnutiu (uzneseniu) odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti uzneseniu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený. Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. v taxatívnom výpočte rozhodnutí neobsahuje uzneseniu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, resp. o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený. Pokiaľ zákon nestanovuje niečo iné, dovolanie možno podať len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Okrem toho možno dovolanie podať aj proti rozhodnutiam a v prípadoch uvedených v § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ale toto právo má len minister spravodlivosti za podmienok uvedených v § 369 ods. 1 Trestného poriadku.

Posudzujúc ale dovolanie obvineného, je zrejmé, že smeruje proti rozhodnutiu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený. Z ustanovenia § 371 ods. 2 Trestného poriadku ale vyplýva, že rozhodnutia o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti. Obvinený zo zákona preto nemá v tomto smere aktívnu legitimáciu. Žiada sa zdôrazniť, že krajský súd v napadnutom uznesení vec navyše ani nepreskúmal v merite veci, keďže riadny opravný prostriedok zamietol z dôvodu jeho oneskoreného podania.

Z tohto dôvodu musel Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietnuť, použijúc uvedené ustanovenie.

Táto skutočnosť vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré priznáva v uvedenom prípade aktívnu legitimáciu iba ministrovi spravodlivosti.

V zmysle ustanovenia § 382 písm. b/ Trestného poriadku, dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.